100 дни християнско-либерална коалиция на Меркел

Публикуван на: 04-02-2010
Източник: Портал Европа

По германската преса.
Още никоя коалиция в Германия не е започвала управлението си без търкания, дори и червено-зеления „проект". Освен това черно-жълтият съюз между християндемократи и либерали не остана бездеен в своите първи сто дни. Той намали данъците за данъкоплатците, увеличи помощите за нуждаещите се и все под внимание опасенията на опасяващите се, чак до Хиндукуш, коментира „Франфуртер Алгемайне цайтунг". И въпреки това коалицията получава предимно лоши оценки, не само от „противниковите медии".
След всички избори за Бундестаг следва процес на отрезвяване, както за управляваните, така и за управляващите. Едно коалиционно правителство не може да сервира на избирателите толкова бързо, както съответните партийни готвачи са предлагали в предизборната кампания. В случая с голямата коалиция (християндемократи и социалдемократи) народът прояви разбиране. Но с второто правителство на Меркел сега са недоволни не само германци, които не са гласували за него, но и голяма част от тези, които очакваха от него по-решителна и по-единна политика от предишното. Сред гражданите расте разочарование повече от либералите, отколкото от християндемократите.
Изводите за състоянието на черно-жълтата коалиция след първите сто дни са много по-ясни от самата й политика, отбелязва „Зюддойче Цайтунг". В тази коалиция има двама губещи и един победител. Големият губещ е партията на свободните демократи (ПСД) на Гидо Вестервеле, по-малко губещ е християнсоциалният съюз (ХСС), победителка от първите сто дни е Ангела Меркел.
Въпреки постоянните коалиционни дрязги и продължаващите проблеми и вътрешнополитически недоволства към нейния управленчески стил тя стои твърдо, не само според анкетите. Тъй като хората иначе няма за кой в политиката да се държат здраво, се държат за канцлера.
Ангела Меркел в по-влиятелна от Хелмут Кол в неговите добри времена. Тя не е толкова влиятелна, защото е страшно популярна в партията. През изминалите сто дни също така не показа нови качества, нито промени своя президиален стил на управление. Но показа по време на дискусията за укривателите на данъци, че може да разшири своя лидерски репертоар и бързо намери окончателното решение.
Иначе нейната сила се състои предимно в слабостта на другите. Всички влиятелни фактори в управленската конфигурация на Меркел са по-слаби от по времето на Хелмут Кол - либерали и християнсоциален съюз.
Отслабването на либералите, което е явно според запитванията, Меркел може да наблюдава с

Copyrights © 2003-2007 Europe.bg

удоволствие. Това беше за нея цел на общата коалиция - отново да подреже по този начин партията на свободните демократи, която като опозиция беше доста избуяла. Това нямаше да стане толкова бързо, ако Гидо Вестервеле не беше допринесъл и работил също за това.
В предизборната кампания той правеше всичко правилно за партията си. След изборната победа прави всичко погрешно. Неговата основна грешка измъчва ежедневно партията на свободните демократи. Тя се състои в поемането му на поста външен министър, в който Вестервеле е едва начинаещ. Това не е срам, но му отнема толкова време и сила, че партията остава вътрешнополитически без присъствието на председател.
Другите министри либерали също не могат да компенсират и партията успя за първите сто дни да съживи старите предубеждения към нея. Вестервеле усеща това и реагира като мимоза. Мимозата е растение, което реагира в рамките на секунди на състресения и охлаждане. На засегнатото място растението сгъва листата си. Така реагира и Вестервеле, така реагира и партията му. Подобно поведение показва и християнсоциалният съюз - той има мимозен партиен шеф, разполага с бодли и красив прашец в лицето на барон Гутенберг.
Така че Ангела Меркел управлява с една мимозена коалиция. Мимозите са от разред шушулкови. Досега видяхме шушулките. Сега е време е това, което е в тях, да излезе навън.

Copyrights © 2003-2007 Europe.bg